

ens

23

REVISTA D'INFORMACIÓ DE SANT POL DE MAR

L'OBJECCIÓ DE
CONSCIÈNCIA
A SANT POL

RICARD ESTOL

Aquesta vegada la Carme Ruscalleda ens proposa treure tot el partit que poden donar de si, que és molt, les verdures. Uns productes que, tal com diu ella, són aliats de la nostra salut ja que estan carregats de

vitamines i minerals i de fibres necessàries per al bon funcionament de l'organisme. La Carme fins i tot s'atreveix a donar solucions per fer agradar les verdures als nens.

Una de vegetals, ràpida i diferent

Si existeixen uns aliments que no podria excloure de la meua dieta, aquests són les verdures. I no em refereixo quan dic dieta a una mena de programa, amb valors calòrics i taules d'aprimament. No. Quan parlo de dieta, personalment, penso en les vegades que ens asseiem a taula amb gana i il·lusió. Penso en l'acte diari d'esmorzar, dinar, berenar o sopar, que, a més de ser necessari per al nostre organisme, es converteix en una petita festa interior i personal amb els aliments que ens empassem. Dietèticament les verdures són aliades de la nostra salut, estan carregades de vitamines i minerals i de fibres necessàries per al bon funcionament de l'organisme. En canvi, no comprenc els vegetarians estrictes. Penso que en exclure els altres aliments d'origen animal, agafen un color i una manera de fer que sempre em fan opinar que els falta el pecat de la carn i el peix. Sí però que veig més clara la postura dels semivegetarians, l'entenc molt més, perquè la seva dieta és més rica en tots els aspectes. El gran dietista, el professor Grande Covián, tenia una frase magistral, que crec que explica molt bé i fa perdre la por de menjar de tot. Ell deia amb gran encert quan se li demanava una fórmula màgica de dieta per a la salut: "UN POCO DE TODO I UN MUCHO DE NADA".

Les verdures que tenim a l'abast, i que moltes vegades les comprem i cuinem d'una manera mecànica i sense posar-hi massa atenció, poden fer un gir de 90° només que hi donem la volta al tracte culinari que fem quotidianament. Així doncs, una escarola, tan bona, amanida amb una vinagreta al gust personal, o convertida en xató en barrejar-la amb un bon romesco, es pot servir calenta, fregint-la a trossets petits al punt i, seguidament, fer-ne una truita com si es tractés d'espàrrecs. O també a trossos petits, però barrejant-hi espínacs també a talls i saltat a la paella, un xic de sal i pebre, un pols i, a l'últim tomb, unes fulles de menta picades molt fines. D'aquesta manera es converteix en un acompanyament ideal per a qualsevol carn o peix.

Uns raves, que també dins d'una amanida donen color i forma i que a la boca notem picants i cruixents, utilitzats

RICARD ESTOL

com a ingredients principals d'un puré, un puré claret i servit com a crema, calent o fred, ens poden oferir una sopa de vegetals molt especial, d'un color rosa que sorprèn i, més encara, al paladar.

Però la idea principal d'aquesta pàgina va més lluny. Estareu d'acord amb mi que les verdures sempre són aquella cosa tan difícil de fer menjar a la canalla. Heu reflexionat per un moment si el problema rau en no posar-hi l'atenció en coure-les? Tothom té clar que són importants en la nostra alimentació, però el que no tothom sap és cuinar-les i ara em refereixo només al fet de menjar-les bullides. Generalment es couen massa temps i el que s'aconsegueix principalment és destruir, a

causa de la llarga durada de la cocció, els seus valors vitamínics i també el seu gust principal. Llavors no ens lamentem quan un petit, davant d'un plat de verdura, diu: "això verd i fastigós, que tot té el mateix gust, no m'agrada". No serà que el que falla és la tècnica de cocció? Pareu atenció en el punt que serviu les verdures i notareu com als de casa els feu més addictes. Perquè fruïran de tot el gust de cadascuna.

Però no ens desviem del propòsit inicial. UN GELAT DE IOGURT DE PASTANAGA AMB PERFUM DE GINGEBRE pot ésser el gir de 90° que abans comentava. Es tracta senzillament de fer bullir a daus petits, i durant 2 minuts, en una aigua lleugerament salada, 1/2 quilo d'unes bones pastanagues. Escórrer i triturar-ho amb un xarop compost de: 50 c.c. d'aigua, 200 gr. de sucre, 15 gr. de glucosa. Barrejar-hi dos iogurts naturals, punt de sal i pebre si voleu; li va molt bé un punt de perfum de gingebre; emulsionar-ho bé i deixar-ho al congelador fins que quedi al punt de poder-ho servir. (L'ideal és emulsionar la barreja, en una geladora, ja que s'aconsegueix una textura finíssima) Conservar-ho en un congelador de no més de -10°.

Servireu un gelat sorprenent, original, gustós i, dietèticament, saludable. Espero que el fruïu. Per al proper ENS, un "plattillo" de tradició. Us hi espero des de la meua culna.

Carme Ruscalleda

ÒPTICA CLARAMUNT

serveis

- Examen optomètric.
- Adaptació de tot tipus de lents de contacte amb exàmens i revisions periòdiques.
- Mesura de la pressió intraocular (prevenció del glaucoma).
- Aparells meteorològics, lupes, brúixoles...

C. Església, 210 - 08370 CALELLA - Tel. 766 06 93 ● Pl. Mèlies, 31 - 08397 PINEDA - Tel. 767 21 75

L'objecció de consciència a Sant Pol

Costaria trobar un altre municipi en tota Espanya que tingués les proporcions d'objectors de consciència que tenim actualment a Sant Pol: 32 objectors per un sol noi que fa la mili -i encara cal dir que la fa perquè vol ser bomber i li convé fer el servei militar-. ¿Som més pacifistes o antimilitaristes a Sant Pol que a cap altre lloc? ¿Podem relacionar aquestes xifres sobre objectors amb el fet, per exemple, que Sant Pol va ser un dels pocs pobles de la comarca on no hi hagué cap mort violenta durant la guerra del 36 tal com ens recorda el llibre de Jordi Amat recentment publicat sobre aquest conflicte? No està fora de lloc parlar del caràcter en general pacífic dels santpolencs; però òbviament, per explicar l'alt nombre d'objectors actuals a la nostra població, cal tenir en compte molts altres elements. Sens dubte el més important és el del paper que ha jugat l'Ajuntament, i en especial el regidor Joan Xumetra, en aquest assumpte sobre l'objecció. Des que Xumetra va fer-se càrrec de la regidoria de Joventut l'any 1993, l'Ajuntament ha anat potenciant l'objecció de consciència a Sant Pol. Primer organitzant xerrades amb l'assistència de tècnics i informant al jovent de la possibilitat que tenia de fer-se objector. Després oferint, des de l'Ajuntament, les places que fossin necessàries per tal que els joves santpolencs poguessin realitzar la prestació social substitutòria (PSS) a Sant Pol mateix. Tal com reconeixen en aquestes mateixes pàgines els objectors, és molt més important el servei que l'Ajuntament els presta per tal que no hagin de desplaçar-se fora de Sant Pol per anar a fer el servei o la PSS, que no pas el servei que ells presten a la població en general a través de les feines que se'ls encarreguen. Per altra banda els qui fan la PSS a Sant Pol no tenen perquè deixar la feina o els estudis que estiguin realitzant. Les condicions en les que presten la PSS són realment molt bones.

Tal com reconeixen en aquestes mateixes pàgines els objectors, és molt important el servei que l'Ajuntament els presta per tal que no hagin de desplaçar-se fora de Sant Pol per anar a fer el servei o la PSS

A aquest factor de caràcter local cal unir-hi factors de caràcter més general. En el conjunt d'Espanya, des de mitjan anys vuitanta, el nombre d'objectors no ha fet més que augmentar. Si l'any 1986 foren 6.407 els joves que es declararen objectors, el 1997 la xifra va arribar als 127.304. Els diferents governs han quedat desbordats per aquestes xifres. En realitat s'han trobat que no saben què fer amb tants objectors. És més que probable que aquest fet hagi afavorit l'acceleració per transformar l'exèrcit en un cos plenament professional. En aquest sentit aquesta mesura es pot considerar un autèntic triomf dels objectors i de tots els que han treballat per potenciar l'objecció.

Però és clar que aquest no hauria de ser el punt final de la lluita pacifista per aconseguir en un futur un món sense guerres i sense exèrcits. Ningú pot negar que la gran majoria dels actuals objectors -inclosos els de Sant Pol, segons manifesten en aquest monogràfic- han preferit fer la PSS i no la mili més per raons pràctiques o crematístiques que no pas per motius ideològics, cosa que des d'aquí no critiquem sinó que sols ho constatem, ja que considerem ben legítima la postura de fer-se objector sols per evitar anar a fer la mili i marxar obligatòriament a un lloc més o menys lluny de casa durant uns mesos. Però no caldria deixar perdre el sentit original de l'objector de consciència així com el sentit de voluntariat i solidaritat que sempre ha estat més o menys lligat al servei de la PSS. Perquè

quan ja no hi hauran objectors perquè l'exèrcit serà professional, continuaran fent falta voluntaris que treballin a favor dels necessitats i de la solidaritat a tots els nivells. També aquests treballs seran una gran manera de lluitar contra les guerres i, en definitiva, contra la necessitat de l'existència dels exèrcits.

e.n.s.

Edita: Ajuntament de Sant Pol de Mar.

Consell de Redacció: Jordi Pomés, Josep Mestres, Ajuntament. Xavier Roca, CP Sant Pau. Gol, G.O.M. Manuel Mombiola, A. C. Sant Pol. Jordi Puigdefàbregas, Amics de les Arts. Xavi Tresserras, Colla de Geganters. Lúcia Ginesta, Centre Cultural. Ramon Roca, C.E.S.P. Eva Pujol, Parròquia. Guillem Mestres, CiU. Francesc León, PSC. Francesc Roura, IC. Pere Roura, ERC.

Fotografia: Ricard Estol.

Producció: Publinter, S. A. Tel. 766 14 51.

Impressió: Gràfiques Ponent. Pineda de Mar.

D. L.: B-24263-93

El nou santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades.

Imprès sobre paper ecològic verificat.

Perruqueria especial per a cavallers

Josép Maria

Carrer Nou, 54 - SANT POL DE MAR

Parlem amb Pau Ferrer Roura, un dels actuals objectors

Pau Ferrer Roura és un dels trenta-dos objectors de consciència que actualment està prestant el servei substitutori a Sant Pol. Va néixer el 1975. Li falta sols una assignatura per acabar la carrera de geologia. Fa ja uns tres mesos que va començar a exercir

d'objector a la biblioteca de Sant Pol fent de bibliotecari de 3 a 6 de la tarda, i per tant li queden encara deu mesos de continuar prestant aquest servei -els que fan el servei militar sols s'estan fent el soldat nou mesos.

Per què t'has fet objector?

Per no fer el servei militar.

Així de senzill?

Així de senzill.

Creus que la majoria d'objectors respondrien el mateix que tu?

Penso que sí. És possible que en alguns casos existeixi consciència anti-militarista. Però en la major part de casos la gent actua per simples motivacions o raons pràctiques. Per comoditat. Actualment els nois més conscienciats pel tema de l'objecció de consciència es fan directament insubmissos.

Amb les respostes que em dones pots o podeu ser tiellats fàcilment d'escaquejats o interessats. Què respondries a la gent que així ho pensa o a la gent que creu que us convindria fer la mili perquè allà s'aprèn a ser home.

El que t'ensenyen a la mili no et serveix absolutament per a res un cop surts del quarter. Els valors que et puguin ensenyar els militars no són aplicables a la vida real i les jerarquies militars no existeixen en la nostra societat.

Creus en l'exèrcit?

No. D'entrada un exèrcit per a un país sol actualment i tenint en compte el grau tecnològic a què s'ha arribat no té sentit, almenys a nivell de l'occident europeu. I d'aquí a uns anys tampoc no tindrà sentit ni a nivell de comunitats de països.

Tens amics que fan o han fet la mili?

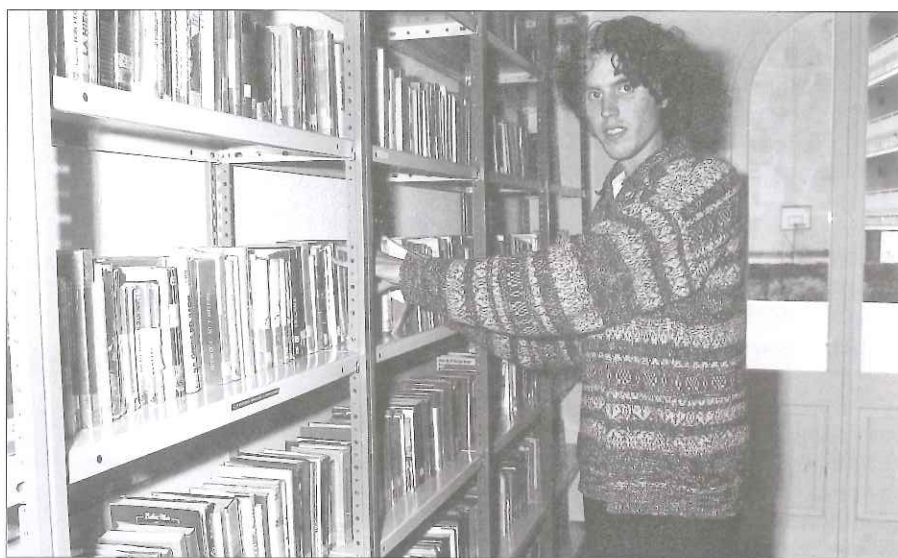
Sí. Aproximadament la meitat dels meus amics l'han feta. Potser dins els amics de la facultat és menor el percentatge dels que han fet el servei.

I són aquests amics els que t'han aconsellat que no anessis a la mili?

No. Tothom que m'ha explicat que, ha anat a la mili em diu que s'ho ha passat bé, que malgrat que té els seus pros i contres, han fet amics, i que a la pràctica els ha representat un any de vacances...

En general tu i els teus companys objectors que serveu a l'Ajuntament compliu bé les vostres obligacions?

Jo penso que sí. El fet que d'entrada

«En la major part de casos els nois es fan objectors per comoditat.»

et deixin triar més o menys el lloc on vols exercir i l'horari ajuda al fet que et sentis bé en la feina i et sentis, per tant, responsable del que fas.

O sigui que et van deixar triar fins i tot on volies treballar.

Sí, em van oferir les opcions que hi havien, les que quedaven vacants, i a mi m'anava bé la de bibliotecari.

I t'agrada la feina que fas?

Sí.

Però deus tenir poca gent a atendre amb l'horari que fas de 3 a 6 de la tarda.

De 3 a 5 no ve quasi ningú. A partir de les 5 comença a venir gent. Realment si s'hagués de pagar algú perquè fes el meu horari no valdria la pena obrir.

Us controla gaire la feina l'Ajuntament?

Cada dos o tres dies passa una persona de l'Ajuntament per la biblioteca

per veure si hi sóc i compleixo amb el meu deure.

A l'entrevista que se li fa a en Joan Xumetra en aquest mateix número, aquest afirma que és més important el servei que presta l'Ajuntament als objectors que no pas el servei que presteu vosaltres al poble. Hi estàs d'acord?

Hi estic bastant d'acord. Si per exemple la biblioteca estigués tancada de tres a sis no passaria absoltament res. I en canvi em va molt bé a mi poder fer el servei aquí de tres a sis on puc llegir, puc estudiar... Per altra banda hi ha objectors que se senten inútils amb la plaça que se'ls ofereix, perquè no deixa de ser una plaça fictícia. Jo mateix a vegades tinc la sensació que podria prestar un servei més útil a la comunitat, encara que sé que també es pot caure fàcilment en el problema de prendre llocs de treball a altres.

Quins diries que són els serveis més útils que presteu els objectors?

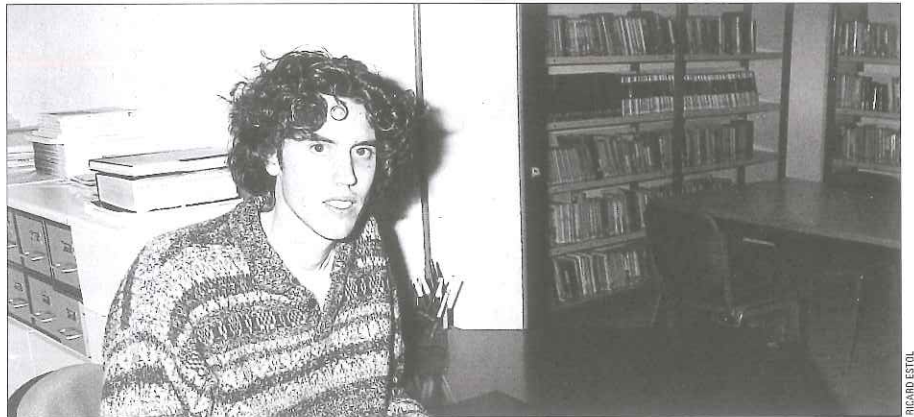
Potser el de la biblioteca, el de protecció civil i el punt d'informació.

Darrerament s'ha aprovat un decret segons el qual els insubmissos ja no seran penats amb presó. T'has plantejat fer-te insubmis i deixar fins i tot de prestar el servei com a objector?

No, perquè en el meu cas si vull

trobar feina de geòleg, una de les sortides que tinc és anar a treballar a l'Administració Pública i si em fes insubmís estaria inhabilitat durant dos anys per treballar com a funcionari. Si jo ja tingués una feina fixa potser sí que em plantejaria de ser insubmís. Fonamentalment perquè no estic d'acord que l'objector hagi de fer quatre mesos més de servei que el soldat. Ja estic d'acord a prestar un servei, però sempre amb les mateixes condicions de temps que els soldats.

RICARD ESTOL

Reflexions d'un objector

Pol Maresma, un dels actuals objectors que presten el servei a l'Ajuntament, fa un repàs sobre diversos temes al voltant de l'objecció de consciència a partir dels quals es pot endevinar les raons que l'han portat a ell -i de fet, a tots els de la seva quinta- a fer-se objector: per damunt de tot i de motivacions ideològiques, raons ben pràctiques.

"Objecció? Ja saps el que fas? Ves amb compte que no et tanquin!..."

Expressions com aquesta que ara ens pot semblar tan ridícula, es podien sentir amb facilitat, quan fa uns anys es parlava del tema. No fa pas gaire, era normal que al poble tinguéssim uns quants nois fent la 'mili'. Ara en canvi, em sembla que som quasi trenta objectors i només un parell que fan la mili.

Conviccions polítiques, religioses, ètiques, morals, o bé els estudis, la feina... són només algunes de les raons per les quals no fer la 'mili'. Però en molts casos la que més pesa, és la d'haver de marxar de casa i anar a ves a saber ón, a fer el soldat. La qual cosa, em sembla una pèrdua de temps. Veient això, se'ns obren les portes de l'objecció, i sense saber gaire bé què suposa, ens hi tirem de cap. Ara ho tenim més fàcil, qui més qui menys, tothom coneix algún

objector que li pot explicar què suposa tot això. Després de parlar amb uns quants d'ells i escoltar els seus consells, la decisió és unànime: "No vull fer la mili!".

Així doncs, després de superar tots els dubtes, i d'enviar uns quants papers, ja està, ja ets objector!. I ara què? Ara només queda esperar, que quant de temps?, doncs dos mesos,

sis, potser un any, o dos... la veritat és que no es pot saber. I després d'això, la incorporació. Les feines a fer són molts diverses, a diferència de la mili, la dedicació no ha de ser total. Pots estudiar o continuar treballant durant aquests dotze mesos. Dotze mesos? us preguntareu, la mili només en són nou! Bé, jo també m'ho pregunto però evidentment no hi ha resposta possible, com tampoc n'hi ha pel fet d'haver d'escoltar com cada dia s'estan canviant les lleis sobre la mili, objecció i insubmissió. Ep! encara no havia tret el tema de la insubmissió. No diuen que ara ja no tanquen als insubmisos? I doncs, què hi fem aquí? La veritat és que veient que ni els polítics saben com acabarà, jo personalment, prefereixo continuar així.

**Després de parlar
amb uns quants
objectors i escoltar
els seus consells, la
decisió és unànime:
"No vull fer la mili!".**

Pol Maresma i Oliveras

Eva Fàbregas

Enquadrernació de llibres

- ☐ FASCICLES
- ☐ REVISTES
- ☐ TESIS DOCTORALS
- ☐ ENQUADERNACIONS ARTÍSTIQUES
- ☐ RESTAURACIÓ DE LLIBRES

CARRER NOU, 52 ☎760 01 89 - SANT POL DE MAR

Especialitats en:
CARN A LA BRASA
PIZZA
ESPAGUETIS

CARRER NOU, 50 ☎760 11 22 - SANT POL DE MAR

Joan Xumetra, l'home dels objectors de Sant Pol

Joan Xumetra és l'home dels objectors de consciència a Sant Pol. Xumetra és el regidor que sempre més decididament ha apostat per tal que l'Ajuntament acollís a objectors tot donant-los feines per poder justificar l'anomenat servei de prestació social substitutòria. Primer des de la regidoria de Joventut i després des de Governació ha estat el responsable de tots els objectors de consciència santpolencs. I en bona part a ell es deu el fet que actualment pràcticament tots els nois del poble s'hagin declarat objectors i no els calgui sortir de Sant Pol per prestar el servei social a què estan obligats.

Per què aquesta aposta tan decidida teva a favor dels objectors?

De fet jo no he fet més que seguir la línia i el programa del meu partit, Convergència Democràtica de Catalunya, que sempre havia demanat i lluitat per aconseguir una llei d'objecció de consciència. Per altra banda, la Generalitat, com a entitat també ha apostat sempre per donar suport d'alguna manera a l'objecció tot creant una direcció general... Jo crec que l'aposta per l'objecció ha estat una aposta de país. Hi ha hagut sempre una voluntat clara que al jovent català no li calgués sortir de Catalunya per anar a prestar cap servei. És evident que també hi ha motius personals que em van impulsar a donar suport a l'objecció. D'ençà que vaig anar a fer el servei militar a Madrid vaig entendre la inutilitat real de fer la mili. Només per això sempre he sigut especialment sensible a la marxa de Sant Pol de tots els nois en edat de fer la mili. Però també hi va haver una coincidència que va fer que em responsabilitzés jo dels objectors: la possibilitat que els ajuntaments acollíssim objectors va coincidir en el moment en què jo era regidor de Joventut, una regidoria molt sensible a aquest tema pel fet que afecta de dret al jovent.

Però quan vas deixar la regidoria de joventut per agafar Governació vas continuar fent-te'n càrrec tu dels objectors?

Sí. Com que jo ja havia portat el tema des de Joventut, i donada la meua experiència i especial sensibilitat pel tema, vàrem creure que el més encertat era que continués portant-lo jo. I encara ho vaig voler potenciar més.

Sant Pol va ser pioner a acceptar objectors?

Gairebé. Em sembla que en tota la comarca del Maresme només ens va passar al davant Pineda.

De quina manera vàreu potenciar l'objecció de consciència.

Vàrem començar organitzant xerra-

des en les que hi assistien tècnics del Departament de Justícia de la Generalitat ja que aquest tema de l'objecció depenia del Ministeri de Justícia i la Generalitat tenia una Direcció general específica sobre l'objecció. Per altra banda, aprofitant que l'Ajuntament de sempre ha tingut l'obligació de quintar els nois destinats a anar a fer el servei, informàvem a aquests mateixos nois de les dues opcions de què disposaven per triar:

« A Sant Pol en aquest moment només hi ha un sol noi que estigui fent la mili. »

anar a fer la mili o fer l'objecció.

I això no devia estar gaire ben vist per tothom?

No. Aquesta mesura va ser criticada des d'algun sector. Pensa que actualment encara hi ha gent que ens critica el fet que puguem salvar als joves d'anar a fer la mili perquè creuen, i t'ho diuen així mateix, que "la canalla ha de fer la mili i deixar de fer el paperina per aquí".

Esteu contents del comportament dels nois que han passat per l'Ajuntament fent l'objecció?

En general sí. Pràcticament només hi ha hagut un noi que va crear problemes perquè no complia en absolut en les seves obligacions. En aquest cas vam acabar proposant-li que es fes insubmis. Perquè, tot i que nosaltres ja donem moltes facilitats als nois objectors -des de l'Ajuntament sempre s'ha intentat respectar als nois

RICARDO ESTOL

«Si tenim objectors és per donar-los un servei a ells, no perquè ells ens prestin serveis.»

objectors al màxim les seves prioritats intentant que no hagin de deixar la seva feina o els estudis- sempre cal tenir present que hi ha un compromís per part de l'objector de prestar un servei.

S'han notat al poble els serveis que ofereixen els objectors?

Jo penso que sí. Prenguem com a exemple la biblioteca. La biblioteca pot obrir actualment els set dies de la setmana matí, migdia i tarda. Sant Pol no es podria permetre tenir una persona amb l'horari que fan els objectors a la biblioteca. Un altre exemple: l'Oficina de Turisme i d'Informació. Podem tenir-la oberta tots els caps de setmana de les 10 del matí a les 8 del vespre. Més exemples: una persona de protecció civil que vigila el Parc del Litoral els dissabtes i diumenges; una altra que fa taller de bàsquet diàriament a les escoles.

Però què pesa més, el servei que els objectors donen al poble, o el que l'Ajuntament dona als objectors?

Sens dubte si tenim objectors és per donar-los un servei a ells, no perquè ells ens prestin serveis. Però si aquests poden ser útils, doncs, benvinguts. Pensa que a l'Ajuntament li suposa un gran esforç administratiu i burocràtic acollir objectors. Cada objector ha de ser controlat i per exemple genera una gran quantitat de cartes al Ministeri de Justícia que

algú ha de redactar, contestar...

Quins requisits demaneu actualment per als nois que volen prestar el servei substitutori a l'Ajuntament?

Actualment cap. Tothom que ho demani pot ser avalat per l'Ajuntament com a entitat i automàticament té dret a entrar a aquí.

Però no ha estat així sempre.

No. Primer vàrem demanar quatre places, més tard vuit, fins arribar a les actuals trenta i escaig.

I tots els objectors que teniu són de Sant Pol?

Actualment pràcticament tots, tret d'un. Pensa que a Sant Pol en aquest moment només hi ha un sol noi que estigui fent la mili. I encara ho fa perquè vol ser bomber. La resta tots són objectors que presten el servei a través de l'Ajuntament. Per mi això és una gran satisfacció personal. És com haver guanyat una batalla a l'exèrcit. Si se'm permet l'expressió, és la revenja que m'he pres després d'haver perdut més d'un any miserablement fent la mili.

Així, ets sentit satisfet d'haver col·laborat a aconseguir un exèrcit professional?

Sí. Molt. Si el govern ha decidit finalment eliminar la mili obligatòria ha estat en bona mesura pel desbordament absolut que els ha suposat haver-se apuntat a fer la prestació social substitutòria tant alt percentatge de joves. Realment no saben què fer amb tants objectors, i més veient que cada any aquests van en augment. Crec que l'eliminació total de la mili ha estat fruit dels que hem apostat tan decididament per l'objectió. Els insubmisos sols no ho haurien aconseguit. Per altra banda per mi el fet que la primera promoció que no haurà de fer ni la mili ni l'objectió sigui la del meu fill, la del 1984, és una doble satisfacció.

L'ÚLTIMA BARCA

Enyorança de les barques d'arrastre que molts anys varen adornar i varen donar vida a la platja de Sant Pol de Mar

Amb un horitzó lluent
i el blau del cel transparent
sobre la platja de sol ardent
l'última barca reposa pàl·lidament

El mar amb ses ones l'acariciava
per ella era el bressol que li cantava
però amb el pas del temps és a la platja
arraconada
essent joguina de tota mainada

Molts anys porta de camí mar endins
fent via
però el temps passa i ja no la crida
la llum s'apaga però ella encara té vida
i reposa majestuosament com noia
mansa mig adormida

Avui la lluna i el sol ploren per tanta
claror
la barca ja ha perdut el color
la barca ja és cremada, s'apaga la claror
i la platja trista a la cendra li fa l'últim
petó

Ja no hi ha xarxa apilonada
ja no hi ha la barca admirada
per pintors sempre molt plasmada
sols resta la cendra que l'aire esborrona.

*A la barca d'en Llorenç.
L'última plasmada d'un pintor que l'acabà
de pintar durant la crema.*

Sant Pol de Mar, 1989.

Jordi Tarradas i Rovira

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

- Alumini en general
- Vidres i miralls
- Mampares de bany
- Marcs a mida

Passatge del Mar, 2
Tel. i fax 760 06 93
08395 SANT POL DE MAR

Aigua, Gas i Electricitat

**CALEFACCIÓ
MELCIOR CASTELLAR SOLER**

Verge de la Mercè, 24
Tel. 760 06 75

08395 SANT POL DE MAR
(Barcelona)

Al voltant de la polèmica sobre la presència d'una orquestra en la processó.

Carta oberta a mossèn Salvador Batalla

Benvolgut mossèn Salvador:

Permeti'm fer algunes consideracions en motiu de la presència en la darrera processó de Divendres Sant d'una orquestra. Crec que una de les grans virtuts de la nostra processó, que li dona una solemnitat elogiada fa molt temps per molta gent, és la senzillesa i el silenci amb què transcorre en la major part del trajecte. Un silenci tan sols trencat de tant en tant pel majestuós fiscorn i els greus cants del Miserere i Els soldats. Uns cants que per mi sols tenen sentit si s'emmarquen dins d'una manifestació on predomini el silenci. Així s'ha mantingut durant moltes desenes d'anys per no parlar d'alguns centenars. L'any 1949, fa gairebé mig segle, el cronista de la revista local *Ideal* (mes d'abril) escriví: "Solemne, emocionant, grandiosa és la processó

quan enmig del silenci de la nit es senten els cants del Miserere i Els Soldats, cançons tradicionals de la nostra vila, que en mig de la seva senzillesa entren al fons del cor". I aquesta mateixa senzillesa ja havia estat elogiada més de 50 anys abans d'aquesta descripció, concretament el 1892, pel cronista -en aquest cas- d'*El Sanpolench* (mes d'abril, p. 247) quan es referia a "l'ordre y formalitat observats en la professó, que en altràs poblacions podran ser mes lluhidas, pero no mes sérias ni ordenadas que la nostra, en tots sentits". L'únic lluíment musical en aquests anys de finals del segle XIX era també els cants del Miserere i del Stabat acompanyats per l'estimat fiscorn.

Penso, com aquests avantpassats nostres, que no cal ni convé anar a buscar res més a la nostra processó de les coses que ja té i que les hem sabut con-

servar fonamentalment -salvant alguns petits canvis- de la mateixa manera durant molts anys. Si em permet la metàfora, a una flor bella no cal que intentem guarnir-la ni perfumar-la per tal que encara sigui més bella. Perquè segurament, en l'intent, esgarrarem la seva bellesa natural. La processó de Sant Pol té una bellesa natural forjada pels anys, dins la qual el silenci és per mi el valor més apreciable.

Si la presència de l'orquestra en la processó d'enguany sols ha estat una prova, aprofito aquestes línies per fer-li arribar la meua opinió contrària -que lògicament caldrà ser contrastada amb les opinions favorables- al fet que es mantingui l'any vinent, alhora que convido a la gent que pensa com jo que així ho manifesti.

Atentament,

Jordi Pomés

Protesta

Voldríem manifestar la nostra enorme inquietud vers el creixement desmesurat que ha emprès la nostra vila. Una de tantes qualitats que n'ha quedat ja afectada és la qualitat arquitectònica. Aquesta manca de qualitat resulta encara més greu quan es tracta d'una obra pública i pensem que la remodelació de la plaça del subterrani de l'Hotel és, en aquest sentit, un autèntic despropòsit. L'autor d'aquest projecte ha executat ja d'altres remodelacions tan poc afortunades com el mirador del Gran Sol o l'ampliació de la Casa de la Vila i els sotassignants creiem que és un deure ciutadà mostrar publicament el nostre desacord davant d'unes actuacions tan feixugues, inòspites i mancades de talent.

Beneta Vila.
Carme Rusalleda.
Claudi Puchades.
Joan Puigdefàbregas.
Jordi Armengol.
Josep Gol.
Margarida Barbal.
Perejaume.
Ramona Roura.
Ricard Ibernou.
Xavier Font i Rosa Sagristà.

L'article d'opinió sobre la remodelació de la plaça del subterrani de l'Hotel va ser enviat com a carta dirigida a l'alcalde, Sr. Francesc Pomés, a més de a l'ENS per tal que el publicués. La carta del Sr. alcalde que reproduïm a continuació, doncs, és la contesta a la carta que ell va rebre personalment i que va enviar a cada un dels onze firmants.

Senyor/a,

He rebut el vostre escrit amb data del R.E. 9 del corrent i núm. 1.045, el qual em plau contestar.

Referent a la vostra inquietud vers el creixement desmesurat de la nostra vila, he de manifestar-vos que no estic ben bé d'acord amb el qualificatiu "desmesurat" per les següents raons: Tot poble, vila o ciutat, té dret a expandir-se dins unes normes legals preestablertes; en el cas de Sant Pol, aquestes normes són el Pla General Urbanístic aprovat l'any 1.978, en el qual s'hi reflecteix perfectament fins on pot créixer Sant Pol en intensitat i densitat. Durant força anys, la nostra vila, ha anat creixent a un ritme moderat, inferior al d'altres poblacions veïnes, però últimament, pels motius que siguin, dit creixement, s'ha accelerat, si bé sense passar-se de la legalitat; per tant, amb això l'Ajuntament poc hi pot fer, per no dir res; encara que ha de garantir en tot moment que no manquin els serveis adequats, cosa que està fent. Són els propietaris dels terrenys urbanitzables els que decideixen quan i com - dins la Normativa - volen tirar endavant els corresponents plans parcials i desenvolupar els projectes d'urbanització, i lògicament ho fan quan la perspectiva de demanda és bona. Per altra part, si un ciutadà de Barcelona o de Tremp -posem per cas- vol fer-se o comprar una casa a Sant Pol per venir-hi a viure, perquè li agrada, hem d'impedir-li? Crec que no.

L'altre punt que us preocupa és la qualitat arquitectònica d'algunes remodelacions que s'han fet últimament a la nostra vila, dissenyades per l'Arquitecte Municipal, que és al mateix temps, Catedràtic de la Facultat d'Arquitectura de la Universitat Politècnica. Hi ha un refrany castellà que diu: "Contra gustos no hay disputas"; tot és molt subjectiu, des d'una pintura fins a una escultura, per tant jo ara no us diré si teniu raó o no, si jo hi estic d'cord o no, sols us dic que prenc nota de la vostra preocupació i serà debatuda per l'Equip de Govern.

Aprofito l'avinentesa per saludar-vos ben atentament.

Francesc Pomés i Roca.

Sobre el conflicte entre el tint i els veïns.

Fem resum d'aquest any sense fums

Ajuntament i Tints Carbonell signaren un conveni en motiu de les queixes que venien portant a terme els veïns dels carrers Sant Pau, Tobella, Bonaventura Adroher, Pau Simó i Roger de Flor, en el qual Tints Carbonell es comprometia, dins d'uns terminis fixats, a la instal·lació de gas natural per cremar a les seves calderes, modificacions en els vessaments d'aigües residuals, sorolls, instal·lacions elèctriques entre altres coses i en un termini de quatre anys al tancament definitiu de la indústria.

Podem assegurar, sense por a equivocar-nos, que no s'han complert tots els pactes que es varen signar en aquest conveni. Evidentment, amb retard s'ha portat a terme la instal·lació del gas natural, potser les aigües residuals i poca cosa més. Tampoc ens hem preocupat de mirar si es complia tot el que es va signar en aquest conveni.

Malgrat això, seria mentir si diguéssim que no hem guanyat res. De moment, no tenim l'angoixós fum del fuel cremat, el que ens permet respirar com qualsevol altre vilatà, tenir les cases netes i viure com correspon. Per aquesta raó alguns dels veïns ja s'atreveixen a fer pintar les seves

vivendes, incloses les façanes, quan abans era impensable.

No anàvem equivocats quan asseguràvem que el nostre mal no era la carretera Nacional II, com havien afirmat incomprendiblement dos tècnics de la Generalitat, Srs. Enric Espejo i Bastús i Pere Moliné i Deu, en una acta d'Inspecció realitzada en data de 23 d'octubre de 1987. Sabíem que el nostre mal era i continua sent Tints Carbonell, que ara no produeix fum de fuel, però continua amb els sorolls, les olors dels productes químics i l'angoixa constant de que algun dia, qualsevol dels incendis que sovint s'hi produeixen tinguin dimensions irreparables. Cal pensar que ara hi ha gas natural i que la indústria continua en la precarietat de sempre, no apta per a l'entrada al segle XXI, i menys ubicada al bell mig del casc urbà.

Esperem que en aquests tres anys que falten perquè es compleixi el conveni per al desmantellament d'aquesta perillosa indústria no passi res que tots plegats haguem de lamentar.

**Comunitat de veïns dels carrers
Bonaventura Adroher, Sant Pau,
Pau Simó, Tobella i Roger de Flor.
11 d'abril de 1998.**

La lliçó del Titànic

La fi del segle XX és època de consciència ecològica al món desenvolupat. Això ajuda a comprendre alguns fets del passat en què les coses no eren de la mateixa manera. La manca de respecte cap a la natura va ser un de tants factors que va provocar l'enfonsament del Titànic. Un vaixell d'aquelles dimensions era un desafiament a la natura. Deien que era insubmergible. Ho van dir tantes vegades que s'ho van creure; i a l'avís del perill d'icebergs no van reaccionar, menyspreant el perill que representava un fenomen tan natural i sabut com la presència de gel a l'Atlàntic a l'alçada del Canadà. És més, és històric que a la coberta jugaven a xutar els troços de gel que havien caigut després de la col·lisió essent inconscients del perill real que hi havia. Alguns diuen que això va ser una premonició de les catàstrofes del segle que començava: guerres mundials, depressions econòmiques, bombes atòmiques,... L'home que es creu a sí mateix tan poderós és que li ha pujat la vanitat al cap i es permet menysprear la natura mateixa, entre altres, manipulant-la a voluntat o bé ignorant-la. Però la natura passa factura i l'home ho paga bastant car. La conclusió podria ser: Qui abusa del poder que té acaba essent víctima dels seus propis grans errors.

Pere Roura

AVÍS tots els que hagueu escrit el vostre article amb disquet per a aquesta revista podeu passar-lo a recollir a les oficines de l'Ajuntament. S'acceptaran articles per al pròxim número de l'ENS fins al 15 de juny. Els articles es poden deixar a l'Ajuntament a nom de la revista. Han d'estar escrits a màquina. Si escriviu amb ordinador us agrairíem que ens deixéssiu l'article escrit en WordPerfect 5.1. per a Windows, o bé, si és fet amb qualsevol altre programa de tractament de textos, guardat en l'opció Sólo texto/Only text, a part d'imprès sobre paper. El disquet el podreu recollir després que sigui publicada la revista. Per altra banda cal que indiqueu també el vostre número de telèfon per si tenim algun dubte sobre l'escrit. Advertim alhora que no s'acceptaran anònims. Igualment l'ENS ha de conèixer la identitat del qui vulgui publicar algun article amb la signatura d'un pseudònim.

RICARD ESTOL

Les palmes del Monument

"A pa, comencem a lligar els palmons. Ràpid, que en dues tardes això ha d'estar enllestit. A veure quina serà la rodona i quina la dels colzes. Ja hi som, *hombre rico, hombre pobre*. Mira la Carmen Tió, sempre es tria la bona. L'Albert Ferrer estarà content aquest any, totes dues seran de *bombos*." Ja fa una pila d'anys que, per Setmana Santa, es confeccionen les palmes que llueix el Monument a l'església de Sant Pol, i que també porta el Misteri de la Dolorosa a la processó del Divendres Sant. És un costum que ve d'antic i té molta tradició entre els santpolencs.

"Primer comencem a trenar el baix. I quines fulles més primes! Sort que a dalt van agafant més ufana." Sembla que aquest costum va començar a finals del segle passat o principis de l'actual. Uns marxants de la zona de Llevant, que passaven per la costa venent palmons, varen ser els que van ensenyar a treballar-los. Algunes persones s'hi van atrevir i des d'aleshores la confecció de les palmes no ha parat. És una tradició arrelada que els santpolencs estimen i que ha anat passant de generació en generació. Hi treballen mans de totes les edats, això fa preveure que tindrà continuïtat.

"Aquest *bombo* ha quedat una mica guerxo, a veure si el podem tibar més. Ara sembla que queda bé, i amb les flors serà el tot. Què fa la Lluïseta? Espera, no tallis encara. Ai, si ens veu l'àvia Conxita ens renyarà. Si encara hi fos la tia Josefa no ens en deixaria passar ni una." Entre les més grans cada any es recorden les lliçons de la senyora Josefa Sauleda i Paulís, la *tia Josefa*, que durant moltíssims anys i amb molta meticulositat organitzava la feina i observava de manera molt rigurosa qualsevol defecte per corregir-lo.

RICARD ESTOL

**"Primer comencem a
trenar el baix.
I quines fulles més primes!
Sort que a dalt van
agafant més ufana."**

RICARD ESTOL

"Quin garbuix se sent en aquell racó. Són les que fan les flors." Una talla, l'altre ho ajunta, una altra hi cus el botó, i van fent safareig. Es parla de la Nissaga, dels últims esdeveniments del poble, s'arregla el món... Després es queixaran, mai no hi ha prou flors. "Encara en falten setze. Ara vuit més de petites. Vuit? Això sembla el *ya es primavera en el Corte Inglés!*" Primer totes hem passat per l'aprenentatge, vinga a fer botons i més botons, trenes, llargardai-xos, qüestió d'anar practicant. "Vinga nenes, aneu a buscar el berenar".

"Ara ja ens podem començar a enfilar. Caram, com balla aquesta escala. Escapça'm les puntes que farà una pinya. Ai aquí, farem una trampa. Talla aquesta i la cosirem a sota. Perfecte, no es nota res, després hi posarem les trenes. A veure quina quedarà millor." Segons diuen, en altres temps hi havia més Misteris. Avui sols tenim el Misteri de la Dolorosa restaurat, que durant la processó llueix una de les palmes. Fins i tot s'ha sentit a dir que hi havia certa rivalitat entre els diferents grups que es cuidaven de fer les palmes dels seus misteris, per veure qui aconseguia fer-la més bonica. "Ja som a la panera de dalt, només falten els campanars. Quin mal de braços! A sota ja cusen. Gira'm la palma una mica més cap a l'oest." Després la foto de totes les artífexs. "Les que manen, que es posin més endavant". Tenen molt de mèrit les que porten el timó d'aquest treball tan artèsà i a la vegada tan artístic. Els seus consells, apresos ja de les que les van precedir, perduraran en aquelles que anys a venir les succeiran. "I ara fins la propera Setmana Santa. Han quedat bé?"

**Manel Roig i Bardina
Ester Roig i Tobella**

En motiu de l'excel·lent exposició d'en Josep de Ca l'Estrany al Museu.

El paraigua d'en Josep de ca l'Estrany

Fa alguns anys, una tarda de tardor de fa no sé exactament quants anys, en Jordi Alcaraz va convidar-me a acompanyar-lo a fer una visita a en Josep de ca l'Estrany. Jo era, llavors, encara una mica adolescent i molt impressionable. El record d'aquella tarda l'he conservat per sempre més perquè vaig sentir, com poques vegades, la sensació física d'instruir-me.

Amb el cotxe d'en Jordi vam arribar fins a Sant Cebrià i en travessar la Riera érem davant de Cal Marquès on en Josep vivia amb la seva companya. Davant de la casa tenien un pati amb els gossos, les gallines, les flors i una truja engabiada que em va semblar ferotge. Més avall, sota un marge, hi havia els esquelets d'una plantació de kiwis, amb les branques despallades per la tardor. En Jordi en va tallar un munt per endur-se-les al seu taller. Jo me'n vaig quedar una que encara guardo. El paisatge que ens envoltava semblava dibuixat i el silenci feia augmentar la incisió de les línies i restava gruix als volums. A mesura que els minuts passaven i la llum declinava, anava guanyant terreny una patina de misteri irreal que embolcallava cada pi, cada alzina, fins a atrapar-nos a nosaltres mateixos. A la fi es va fer de nit i entrarem dins la casa on en Josep tenia exposats alguns quadres seus. En Josep, des de bon principi, em va causar la sensació de ser una persona que sap moltes més coses de les que diu. Alt, corpulent, enèrgic, mira avall i remou la terra amb els peus quan ha de dir que sí. Després aixeca els ulls al cel i busca l'explicació que et va donant

sense mirar-te, dosificant cada paraula. Davant de les pintures prodigioses que han sortit de les seves mans, en Josep adopta un posat massa discret. Com que té la pell rosada, sembla una mica vergonyós. Potser és que en Josep deu saber que la seva pintura és experiència pura i aquest pensament l'atabala, potser. Quan es va produir aquesta visita a Cal Marquès, en Josep de ca l'Estrany s'havia vist momentàniament apartat dels pinzells i la paleta. Després, els Amics de les Arts van començar a engrescar-lo i entre tots plegats han fet possible l'exposició que podem gaudir ara al Museu. De la mínima excrescència vegetal, passant per l'esclat eròtic i luxuriós del lliri, fins a l'ampul·lós paisatge que ens delata la superfície clivellada de la carbassa, en Josep de ca l'Estrany ens ofereix un programa acurat d'experiències que no poden explicar-se amb paraules, perquè entren pels ulls directament al fons del cor. Davant dels quadres d'en Josep val més no dir res, somriure i si es vol, fer baix baixet: *sí, sí, és aixís mateix*.

Tal i com explica Manel Guerrero, comissari de l'exposició, en contra del corrent general, progressiu, sistemàtic, de destrucció del paisatge i de la identitat (pensi's un instant en l'actual problemàtica de les oliveres), l'obra d'en Josep de ca l'Estrany se'ns mostra com "una temptativa rigorosa i sincera (i sí en Manel m'ho permet afegiré "i reeixida") per avançar en el coneixement i l'expressió de la pròpia terra, del propi ésser".

Quedaria fer un esment als paraigües. No deixa de sorprendre, al costat

Davant dels quadres d'en Josep val més no dir res, somriure i si es vol, fer baix baixet: "sí, sí, és aixís mateix".

d'una temàtica natural exclusiva, trobar la presència d'aquests paraigües com a únics representants dels objectes aliens a la natura. El paraigua és un objecte acabat, res no se li pot afegir ni treure per fer-lo més perfecte. Arquitectònicament es correspon amb la forma de la cúpula: la del Panteó, la de Santa Sofia, la de Santa Maria de les Flors, la de Sant Pere. El paraigua, al costat dels líquens, els bolets, les flors i les muntanyes, contrasta perquè és el resultat de l'enginy humà que, quan no s'esmerça en la brutalitat destructiva, pot arribar a produir coses agradables i útils que aspirin a apaiar-se amb la natura. I en Josep de ca l'Estrany posa carenes nevades sobre els nervis del paraigua o el plega damunt d'una roca.

Eliseu Carbonell.

Primàries

Amb la celebració de les Primàries per elegir el candidat a les Eleccions Generals els socialistes hem posat en marxa un procés de democratització interna molt important que el conjunt de la societat valora positivament. Aquest procés, sigui quin sigui el resultat, ha de reforçar el projecte socialista per recuperar la majoria de progrés que frení a la dreta en el seu intent de desmuntar l'Estat del Benestar que tant va costar construir. Els socialistes catalans però, volem anar més enllà en aquest procés de democratització interna, i aprofundint en aquest impuls d'obrir el partit a la societat, a les nostres Primàries per a

l'elecció dels candidats, participaran els militants i també aquelles persones que simpatitzin amb el projecte socialista, les quals s'hauran d'inscriure en un cens de simpatitzants per poder elegir el candidat o candidata. A Sant Pol també farem aquest procés i demanarem a aquelles persones que vulguin participar-hi que s'inscriguin en el cens de simpatitzants per fer l'elecció del candidat més oberta i democràtica.

**Partit dels Socialistes de Catalunya
Agrupació Local de Sant Pol de Mar**

¿Qui no s'ha qüestionat mai sobre la naturalesa i l'origen del temps? Jordi Fàbregas, seguint algunes experiències personals ocorregudes des de la seva mateixa infància, fa

una lectura diversa del famós adagi local "Sant Pol quina hora és?", alhora que ens acostava a l'obra del físic Albert Einstein.

Sant Pol i el temps

al rellotge de Sant Pol

Sant Pol, quina hora és?... Més d'una vegada, ben lluny del poble, algú ha d'haver-nos sorprès amb aquesta "pregunta":

"Ah, ets de Sant Pol?, deus saber allò de..."

De ben petit aquest "sum sum corda" era l'escarni dels "fatxendes" d'allò que el meu poble era. Al desfilar "incert" del "Poble sense rellotge" l'acompanyaven, incondicionals, "La Llopa" de Calella i els "Capgrossos" de Mataró. Les primeres vegades que vaig oír la cantarella "veia", en el meu sentir de nen, que la pregunta interpelava al "poble" i que era ell qui no sabia l'hora -els de Sant Pol bé prou que la sabíem! La pregunta per "l'hora del poble" és una pregunta per l'espai i pel temps: pel temps pres com a quantitat, per les hores, per "cronos" i, ensems, per un lloc, per un indret.

No dic mentida si afirmo que, més endavant, malgrat "Sant Pol", eren també els propis santpolencs qui semblaven tenir problemes amb les hores, el curs del temps... "Sóc de Sant Pol noi, no duc rellotge". Les nostres ombres senyalen hores al Rellotge de Sant Pol; "temps" que ha marxat però que tots els santpolencs duem escrit al front, de "dintre" estant. Cada racó del poble, cada santpolenc és de Sant Pol i no és d'enlloc -això és, ni "ara" ni "abans", ni "després"... Sant Pol és, pel que fa al Maresme, dels pocs sinó l'únic poble que no porta un rellotge lligat al campanar -està perfectament així; sense hores bé prou que es pot viure! Sapigueu-ho, sóc del parer que el "temps" l'han ideat els homes -de temps en tenim tots però no sempre en tenim prou- i també els dimonis d'or, les dones d'aigua i tantes altres coses.

La segona vegada que vaig tornar a topar de ple amb el temps, amb les "hores", va ser a la universitat: dos anys abans d'ingressar-hi havia començat a interessar-me per una de les teories més famoses de la física moderna: la Relativitat. Allí, entre d'altres coses es tornava a parlar de rellotges...en moviment. Una corrua de rellotges -el de Sant Pol entre ells- desfilava sense dur escrit sobre el nom del lloc. M'agradaria provar d'explicar-ho:

L'any 1905 Albert Einstein senyalà quina havia d'ésser la mirada del físic que maldés per fer una descripció invariant* dels fenòmens mecànics i electro-magnètics, plegats. Per aconseguir-ho, dues coses importen vivament:

- 1) La descripció que hom fa del temps
- 2) L'anàlisi de la llei de propagació de la llum

Assumint que d'antuvi hom ja disposa de "rellotges" -és a dir, un giny que compta "intervalls iguals de temps"- els dos enunciats anteriors es posen en interrelació quan hom prova de sincronitzar els rellotges. Sincronitzar dos rellotges significa que, essent de la "mateixa fabricació i funcionament", aconseguim que siguin coincidents les indicacions de "temps" que fan. Com posar "a l'hora" un rellotge amb un altre (que prenem de referència)? Aconseguir-ho sembla senzill: només cal mirar el rellotge de referència i ajustar adientment amb aquest el segon rellotge. Ara, és evident que aital procediment ha d'involucrar sempre la transmissió d'un "senyal" (lluminós en aquest cas; l'hora de referència). Atès que hom desconeix cap transmissió que es realitzi instantàniament, cal descomptar el temps que tarda (un raig de llum per al nostre cas, en anar de les sagetes del rellotge de referència a l'ull de l'observador que vol ajustar el seu rellotge) el "senyal" per anar del rellotge de referència al segon rellotge -suposem a més que l'observador és molt destre i pot posar "a temps" el seu rellotge just veure el "senyal" (lluminós) que prové del rellotge de referència.

I doncs què fa preferible un senyal lluminós a qualsevol altre? En primer lloc el fet que, ara per ara, la llum (o qualsevol ona electromagnètica) és l'ens físic que viatja amb més rapidesa. I en segon lloc: aquesta elecció possibilita que qualsevol observador (inercial) faci una descripció essencialment igual -això és, una descripció invariant (v.*)- dels fenòmens mecànics i electromagnètics. És essencial, a més, plantejar-se l'ordre dels dos enunciats següents (essencialment els dos anteriors):

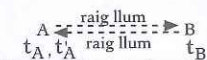
- 1) L'assignació de temps a un succés
- 2) La llei de propagació de la llum

I doncs, quin dels dos "realitzem" primer? La Relativitat fixa abans l'"existència" d'una llei de propagació universal, independent de l'observador -això és, invariant (v.*) sota transformacions de

coordenades. I és després, fent us d'aquesta "llei de propagació" que hom pot reeixir a assignar "temps" als punts de l'espai. Amb més precisió:

Definició de sincronisme:

"Dos rellotges A, B són sincrònics si a l'anar un raig de llum d'A a B i tornar a A verifica que (la definició és del propi Einstein):

$$t_B - t_A = t'_A - t'_B$$

(amb independència de si el raig de llum recorre AB i BA a la mateixa velocitat).

Aleshores (l'observació que segueix també és d'Einstein):

"Si dos rellotges A, B són sincrònics (segons la definició anterior de sincronisme) i B, C també ho són, aleshores A, C són sincrònics necessàriament. Això és una suposició física per a la llei de propagació de la llum i ha d'ésser absolutament veritable si vol preservar-se la constància en la velocitat de la llei de propagació de la llum en el buit".

La Relativitat ens du a resultats del tot inesperats. Un d'aquests és el que s'anomena "dilatació del temps": l'interval de temps Δt que compta un rellotge A, en repòs, és diferent enfront l'interval de temps $\Delta t'$ que compta un rellotge A' en moviment uniforme respecte al primer:

$$\Delta t' = \frac{\Delta t}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} \quad (\Delta t' \text{ més gran que } \Delta t)$$

On $c=300.000$ Km/s és la velocitat (aproximada) de llum en el buit i "v" és la velocitat del rellotge A' respecte al rellotge A.

Naturalment, atès que la descripció del "temps" ha d'ésser invariant (v.*), prenent ara A' fix i A mòbil hom troba (invertint el punt de vista $v \rightarrow -v$) igualment que:

$$\Delta t = \frac{\Delta t'}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} \quad (\Delta t' \text{ més petit que } \Delta t)$$

i doncs $\Delta t'$ més gran que Δt i a $\Delta t'$ més petit que Δt ?

Qui té raó? Restringint-nos als moviments relatius estrictament uniformes, no és possible anar comparant -això és, tenir en repòs simultàniament- els rellotges A i A'. L'anterior pregunta roman buida de sentit: cada descripció és relativa a un dels dos observadors (relativa a A o A').

* Aquest mot apareixerà més vegades. Designa una manera particular d'edificar la física: hom malda per formar lleis iguals per observadors en moviment relatiu.

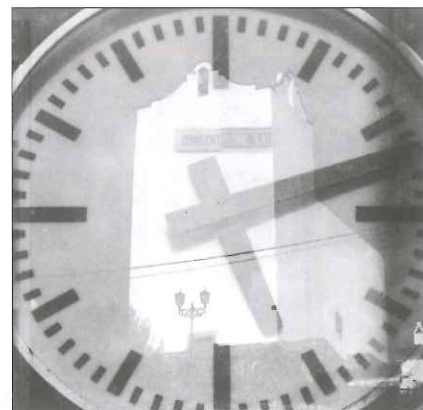
La meva primera "ensopegada" amb el moviment relatiu va fer-se de forma espontània als vuit anys quan, en un dels matins que passàvem als "Garrofers" cada dissabte, el mestre Josep Maria Pujol, del que servo un record inesborrable, va dir-me que el garrofer (aquell garrofer 'mascle' que hom trobava just seguir el camí que va del cementiri al Pi del Soldat), palplantat al davant nostre, recorria algunes desenes de quilòmetres cada segon que passava. Al meu entendre, una de les idees més difícils - i senzilla- és la de la relativitat del moviment (hom sempre acaba imaginant que hi ha, de fons, un moviment "real", absolut - això fem, per exemple, quan afirmem que és la Terra qui gira al voltant del Sol i no a l'inrevés i, en realitat, escollir entre l'heliocentrisme o el geocentrisme és, pel que fa a la descripció pura del moviment, qüestió de simplicitat matemàtica**). Recordo com llavors, creient encara de forma inconscient en una descripció absoluta del moviment, vaig provar d'imaginar-me aquell desplaçament de vertigen que, romanent "invisible" per mi, havia de "tenir" l'arbre...

En resum, hi ha ritmes horaris diversos (per a rellotges en moviment relatiu) a més

**Vaig provar
d'imaginar-me aquell
desplaçament de
vertigen que,
romanent "invisible"
per mi, havia de
"tenir" l'arbre...**

d'usos horaris diferents. El nostre Rellotge, en canvi, no senyala cap hora -o potser totes, és el mateix. Veig reflectit un xic això en el bell adagi que hi ha a l'entrada del poble: "*Sant Pol a tothora*"-això és ni una ni cap: totes les hores, "sempre".

"Totes", potser també els amics s'han d'escollir així: ni un ni cap, tots. Fa anys, fent una estada en un mas del terme de Vilada, vaig fixar-me que el rellotge de sol del campanar duia escrit aquest altre adagi:

RICARD ESTOL

"Totes fereixen menys l'última, que mata"

però em temo que la mort, ombra del temps, ve a ser el llindar -la cara oculta que ben ultrapassa aquesta historia...

Trobaria molt encertat que el carrer del Temps (o "carrer d'Albert Einstein, -reformatador del temps?") s'escaigués entre els noms que hi ha als carrers de la nostra vila, no fa?.

Jordi Fàbregas

** No del tot. Abans del 1916, en la "doctrina" de l'època, deien que era més "inercial" una descripció amb el Sol immòbil (heliocèntrica) que amb la Terra immòbil (geocèntrica). La teoria de la Relativitat General (1916), on Einstein generalitza a qualsevol tipus de moviment la teoria que ideà l'any 1905 per als moviments **rectilinis uniformes**, permet recuperar **veritablement** l'equivalència plena entre les dues descripcions.

La llei del Català

El 17 de gener ERC va organitzar a Sant Pol una conferència-col·loqui sobre el tema de la llengua. Va venir en Francesc Ferrer i Gironès, diputat al parlament i reconegut defensor de l'ús de la nostra llengua, a més d'expert coneixedor de la lletra menuda de la llei i del seu procés d'elaboració i, molt important, persona d'una gran cultura i experiència en diversos àmbits que, amb el seu enraonar pausat, tranquil i alhora fortament conscienciat, amb aquell agradable accent de Girona va parlar-nos de la nova llei del català. Aquesta llei del 98 és una actualització de la primera llei que hi va haver sobre aquest tema l'any 83. Aquella va ser fruit del consens de totes les forces parlamentàries i va representar un important pas endavant per al català que va passar de ser ignorat, si no prohibit o perseguit en temps de la dictadura, a ser reconegut com la llengua pròpia de Catalunya. Avui, superada l'etapa de la transició política segons ERC, calia donar un segon pas igualment important cap a la seva consolidació a la nostra societat. Però no ha estat així. La correlació de forces polítiques no ha canviat substancialment des d'aleshores (el president, el govern, l'oposició són els mateixos) i en conseqüència la llei tampoc ha canviat gaire. Ha estat un pas de formiga, com si el temps s'hagués aturat a l'època de la transició tardana i els catalans encara no ho haguéssim

superat. Encara a hores d'ara no sabem quins són els objectius en el terreny nacional d'aquest govern. El català no és a les sales de cinema, als prospectes dels medicaments, a les etiquetes dels aliments, a les instruccions dels electrodomèstics, a les companyies d'assegurances, als jutjats, a les notaries i a més llocs. Quantes empreses d'aquests sectors són catalanes i ignoren el català? Quants prospectes arriben a les nostres mans en castellà, anglès, francès, alemany, italià, holandès, suec, xinès, japonès, àrab, rus, ... però no en català? Per què la Generalitat no consumeix productes retolats o escrits en català i sí que ho fa en castellà? Per què no ho fem nosaltres tampoc? Per què els socialistes van posar com a condició per votar la llei que qui la incumplís no pogués ser sancionat? Qui pot fer cas d'una llei que no obliga a res? Per què no li sembla suficient al Partit Popular una llei que relega el català a segon terme? Diuen que els castellans no consumeixen productes que no estiguin escrits en la seva llengua. Si nosaltres féssim el mateix, tots els productes dels supermercats, de les farmàcies, de les botigues d'electrodomèstics, de les notaries, del cinema, etc. estarien en català.

Pere Roura

Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya

L'amic Jaume Martí ens evoca com era el futbol a Sant Pol als anys vint, quan encara es jugava al camp de Les

Oliveres i les mateixes herbes marcaven els límits del camp, sense necessitat de ratlles dibuixades al terra.

75 anys seguint el futbol de Sant Pol

A ny 1924. Recordo que quan tenia 8 anys ja anava al camp de "Les Oliveres". Com que havia de passar per un tros llarg de carretera, la meua mare em feia acompanyar per la minyona de casa. Recordo els noms dels qui formaven l'equip aquells anys: Sauleda, Peret, Vives, S. Vives, Güera, Rovira, Castellà, M. Vidal, Figueras, J. Vives i Aranyó. D'aquests jugadors, com és natural pels molts anys que han passat, no en queda cap a Sant Pol, però sí que tenim la sort de poder conèixer encara amb les vídues d'alguns d'aquests jugadors, com Quimeta Cadañans, vídua Vidal, Rosa Ensesa, vídua Castellà i Gracieta Vila, vídua Aranyó.

El camp no tenia vestidors, ni xarxa a les porteries, ni bancs per seure, i amb prou feines estava el camp marcat, les mateixes herbes marcaven els límits. Quan s'havia de tirar un penal, l'àrbitre, que era un aficionat que sortia d'entre el públic, marcava 11 pasades des de sota el pal llarg de la porteria i així es tirava la pena màxima.

El Sant Pol, en aquells anys, portava camisa blanca i pantaló negre. Els jugadors sortien equipats de casa seva i com a molt portaven una tovallola que els servia després del partit

per anar a rentar-se la cara al safareig de "El Molí", que estava al començament de la riera.

Els partits es jugaven els diumenges a la tarda, però com que a aquella hora no hi havia res a fer al poble, hi anava bastant públic. Després hi havia sessió de cinema a "Can Palangana". No hi havia campionats i es jugaven els partits amistosos i de Festa Major contra els equips dels pobles veïns. Gràcies als bons aficionats que formaven la Junta, tenim futbol a Sant Pol des de fa molts anys.

Però ja fa anys que les coses han canviat. Tenim un bon camp, "Sot del Bagueny", equips de totes les categories (benjamins, cadets, alevins, infantils, juvenils), que ens proporcionen un bon planter que ja ha donat bons jugadors al primer equip. Militem a la 3ª categoria regional, però aquesta temporada estem molt ben classificats per jugar a la 2ª categoria la temporada que ve.

El Sant Pol ha donat al futbol nacional bons jugadors, com Joan Segarra, internacional i capità del F.C. Barcelona; Ignasi Mas, davanter centre del R.C.D. Espanyol; Narcís Serra, porter del F.C. Cartagena i Granollers; Lluís Sagristà, extrem dret del F.C. Girona; Domènec Balmanya, jugador del F.C. Barcelona; Lluís Carreras, jugador del Ràcing de Santander, Oviedo, F.C. Barcelona i Mallorca, i Joan Tarruella, jugador del C.E. Mataró a 3ª divisió. A més d'altres jugadors que han jugat al Mataró, Tordera, Blanes i Calella, com Bachs, Tarridas, Vidal, Talamàs i Tornamorell.

M'han demanat que escrivís aquest article per publicar-lo a la revista "ens"; són unes ratlles fetes a correu, però recordant amb estima anys passats, viscuts seguint el futbol del Sant Pol.

Jaume Martí i Valls
"Monteis"

***El camp no tenia vestidors,
ni xarxa a les porteries, ni bancs per seure.***

FOTO: FUTBOL

Tot fent un balanç general dels projectes, activitats i feines que ha portat a cap els darrers anys l'Ajuntament, l'alcalde anuncia la darrera important gestió: la compra de l'edifici de l'antiga fàbrica de can Sauleda i

apunta ja els possibles futurs usos d'aquest edifici. Pomés acaba recordant la importància també de l'adquisició per part de l'Ajuntament de l'edifici del Sindicat Agrícola.

L'Antiga fàbrica Sauleda

Pe n s o
és gens
agosat afir-
mar que la
nostra vila, en
els darrers sis
o set anys, ha
experimentat
uns canvis
substancials,
considerables

-ho he dit
altres vegades-, i no podia ser d'altra
manera donades les circumstàncies
propícies que hem tingut tant a nivell
polític com econòmic o social.

Certament quan algú arriba a Sant
Pol després d'uns anys de no haver-hi
estat nota el canvi. S'adona de les
millores que s'hi han produït. Millores
promogudes no solament per part de
l'Ajuntament, sinó també a nivell priv-
vat: s'han construït nous edificis, s'han
renovat alguns comerços, se n'han
creat de nous... Tot plegat ajuda a
donar una imatge de vitalitat i prosperi-
tat -encara que mai no tant com seria
de desitjar- de la vila, adormida durant
força anys.

Per part de l'Ajuntament ha estat
constant l'activitat en el desenvolupa-
ment de projectes urbanístics per
millorar la perspectiva de Sant Pol.
S'han fet obres importants, indiscuti-
blement encertades i transcendents,
com és ara la construcció dels 56 habi-
tatges de Protecció Oficial, el Polígon
Industrial -que ha de ser vital per al
futur de la vila-, l'increment d'infraes-
tructura del Servei d'Aigües -
cosa que no es veu, però sí es
nota i té una importància cab-
dal per a la població- i moltes
altres que han rejuenit i reval-
loritzat el nostre poble.

I no tot s'acaba amb projec-
tes d'infraestructures i obres de
millores, sinó que és tant o més
important la feina del dia a dia
que representa cobrir tots els
serveis que es donen en la seva
diversitat i complexitat. A l'E-
quip de Govern Municipal sens
dubte ens preocupa i ens pro-

voca més problemes i maldecaps
aquest dia a dia que els projectes pun-
tuals per importants que siguin, ja que
en definitiva la qualitat de vida la dona
tenir el poble ben servit i endreçat.
Encara que, malauradament, hi ha ciu-
tadans que sembla que poc els
importa, atès el seu comportament
mancat de civisme com ara alguns -per
sort no tots- propietaris de gossos que
no tenen cap mirament a fer defecar
l'animal en qualsevol lloc, fins i tot en
la voravia de qualsevol carrer. La
quantitat de serveis que es presten són
innombrables i ara em faria pesat
citar-los tots. Però es donen, encara
que als ciutadans sovint els passin
desapercebuts. Ben segur que es tro-
barien a faltar si no es prestessin.

Tinc la satisfacció d'anunciar l'operació de compra de l'edifici de l'antiga fàbrica de Can Sauleda.

En un altre ordre de coses tinc la
satisfacció d'anunciar l'operació que
l'Ajuntament ha portat a terme molt
recentment considerada també de vital
importància per al futur de Sant Pol.
Es tracta de la compra de l'edifici de
l'antiga fàbrica de Can Sauleda,

situada al carrer Roger de Flor. En
aquest lloc, a mesura que les disponi-
bilitats econòmiques ho permetin, s'hi
podran ubicar diferents equipaments
municipals: des d'una sala d'actes amb
suficient capacitat per fer-hi tota mena
d'espectacles, fins a un nou Consultori
mèdic, dependències per a entitats
locals, etc.

No ha estat fàcil arribar a un acord
amb l'entitat propietària actual -
Banesto-. Però atès que en el seu
moment ja vàrem qualificar dit edifici
per ser destinat a equipaments
públics, ara ens ha ajudat en la nego-
ciació i val a dir també que els direc-
tius de Banesto, s'ha de reconèixer,
també al final han comprès perfecta-
ment la postura de l'Ajuntament. Ara
pensem que mentre no puguem cons-
truir-hi es pot enderrocar l'edifici i de
moment fer-lo servir per a pàrquing
municipal. I així comencem per donar
un servei ben útil, atesa la manca de
places d'estacionament de vehicles
que tenim a la nostra vila, tot estu-
diant la manera que els cotxes sols hi
puguin estar un temps limitat. I, evi-
dentment, el dia que s'edifiqui, es
podria molt bé destinar la planta baixa
i soterrani a aquest servei.

No oblidem tampoc que no fa gaire
vàrem realitzar una altra operació
igualmente important. M'estic referint a
la compra del Sindicat Agrícola. Tant
la Cooperativa Frespol com l'Ajunta-
ment vàrem entendre que l'únic desti-
nari final d'aquell edifici havia de ser
el Municipi i per això les negociacions
sempre varen ser cordials i disteses.

Cosa que cal reconèixer com a
mèrit d'ambdues parts.

Per tant, amics, sols em resta
dir que els qui tenim la respon-
sabilitat de tirar endavant la
tasca de Govern Municipal
anem fent via, anem fent Sant
Pol. Evidentment que en alguna
cosa ens podem equivocar -¿qui
no?-, solament mai s'equivoca
qui res no fa. Però us puc asse-
gurar que la nostra intenció es
fer el millor.

Francesc Pomés i Roca

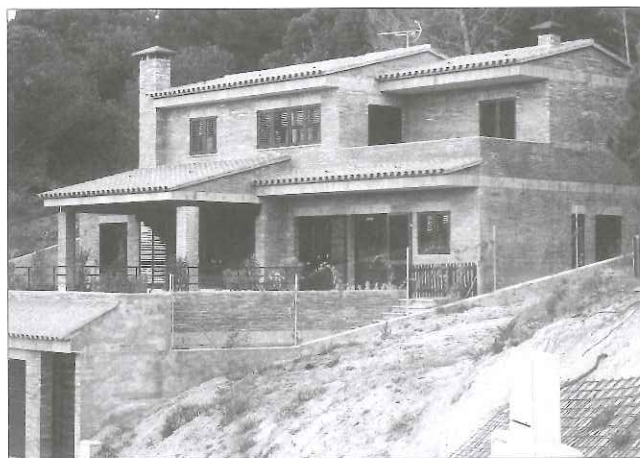

RICARD ESTOL

Les alarmes electròniques de les urbanitzacions

Gairebé tots els propietaris que disposen de sistemes d'alarmes electròniques en els seus habitatges situats en les urbanitzacions que envolten el poble han ofert a la policia municipal de Sant Pol números de telèfons de contacte. El fet que aquests sistemes d'alarmes siguin extremadament sensibles i es posin en funcionament amb molta facilitat ha obligat a la policia municipal a demanar adreces i telèfons de contacte per als casos que sigui necessari localitzar els propietaris urgentment. Aquesta petició ha estat feta per complir amb l'Ordenança Reguladora dels Sorolls. Fins ara les situacions que es creaven quan sonava una alarma i s'hi personava la policia detectant perill no deixaven de ser problemàtiques en no disposar aquesta de cap possibilitat de contacte immediat amb els propietaris.

RICARDO ESTOL

Aprovació d'un Reglament per a la Guàrdia Municipal de Sant Pol

S'ha aprovat el Reglament de la Guàrdia Municipal de l'Ajuntament de Sant Pol. Aquest reglament funcionarà en principi provisionalment mentre no es creï definitivament un cos de Policia Local. Per tal de poder-se crear aquest cos enguany hi ha tres policies municipals a l'Escola de Policia,

i l'any següent hi aniran tres més. Segons el reglament aprovat, els actuals guàrdies tenen quasi les mateixes competències i funcions que una Policia Local: fer denúncies, atestats, informes, han vigilar, han de participar en les tasques d'auxili al ciutadà i de protecció civil, han d'ordenar i regular el trànsit dins del

nucli urbà, vetllar per al compliment dels reglaments, de les ordenances i altres disposicions municipals, etc.

En un altre ordre de coses s'ha comprat un automòbil 4X4 per tal que la Guàrdia Municipal pugui vigilar millor en les zones exteriors al casc urbà: urbanitzacions i camins rurals.

Creació d'una Agrupació de voluntaris de protecció civil.

S'ha creat un cos de voluntaris de protecció civil amb l'objectiu de cobrir en un principi la vigilància de les platges, el parc del litoral i les sortides dels col·legis. Actualment aquestes vigilàncies les realitzen objectors de consciència, els quals han passat a integrar-se en

aquest cos de voluntaris. Aquesta integració ha estat obligada per tal que els objectors poguessin continuar desenvolupant tasques de protecció civil. S'ha redactat un reglament del cos i s'espera que a més d'objectors s'hi apuntin altres persones disposades a prestar un servei a

la població. Segons el reglament, l'Agrupació de voluntaris es defineix com a una organització de caràcter voluntari, altruista i sense afany de lucre, que treballa per la millora de la qualitat de vida de ciutadans i més concretament, de llur protecció i seguretat.

Cortinatges Sant Pol d'Alfons Panadès

Carrer Bonavista, 29
08395 SANT POL DE MAR
Telèfons 760 02 57 / 886 10 69

AIGUA • GAS • ELECTRICITAT • CALEFACCIÓ

C. Herois de la Fragata Numància, 4-6
08395 Sant Pol de Mar
Tel. 760 22 59
Tel. mòbil 970 23 06 59

Insistència sobre les obligacions dels amos dels gossos

Ja ha arribat la primavera i amb ella les ganes d'obrir finestres, pintar les cases, renovar jardins, posar plantes als balcons, sortir a passejar més estona... Llàstima que a Sant Pol encara no hem pogut solucionar un greu problema: alguns amos de gossos són tant bruts i insolidaris que, tot i les campanyes de sensibilització, no han entès que han de **RECOLLIR ELLS** el que el seu gos deixa anar a la via pública, que han d'anar lligats i que

no poden baixar a la platja.

Desde l'ajuntament ens esforçem per mantenir net i polit el poble com si fos el menjador o qualsevol lloc de casa. Ens agradaria que col.laboressin en quelcom que no deixa de ser la seva obligació, de la mateixa manera que per sort hi ha força propietaris de gossos que recullen, fet que els ho agraim moltíssim. Una vegada més em permeto la llibertat de demanar la col.laboració de tots els que creuen que ja n'hi

ha prou d'haver de mirar sempre al terra per por de no trepitjar cap "regalet" que algun insolidari ens ha deixat.

Llastimosament ens veurem amb l'obligació d'aplicar mesures sancionadores que van des de 5.000 pessetes fins a 25.000 pessetes per als que "passin" de complir unes normes cíviqes en benefici de tots.

Sempre al vostre servei.

Montserrat Garrido

La pre-inscripció per al curs 98-99

Finalitzat el procés de preinscripció es pot observar un fort increment d'alumnes al CEIP Sant Pau, que obligarà a desdoblament algun curs. En aquest moment i conjuntament amb la direcció del Centre, s'està estudiant la possible redistribució interior d'espais que faciliti aquest desdoblament, tenint en compte que aquesta mesura haurà de ser provisional fins a que el Departament d'Ensenyament construeixi el Centre de Primària de Sant Cebrià que té projectat.

Ja s'està realitzant el tancament

perimetral del CEIP St. Pau, la qual cosa suposarà una important millora quant a la conservació de les instal.lacions de l'escola en evitar la presència no autoritzada de persones fora de l'horari escolar. Cal recordar a aquestes persones que per a la pràctica lliure de l'esport existeixen d'altres instal.lacions municipals que són de lliure accés (Parc del Litoral i La Punta).

Aprofitant les obres del tancament perimetral de l'Escola s'ha construït un petit frontó per a que els alumnes puguin practicar aquest

esport a l'hora de pati.

A la Llar d'Infants aquest any, gràcies a l'ampliació feta l'any passat, no hem tingut problemes de places a la preinscripció. El grup de nens i nenes de 2 a 3 anys el tenim desdoblant i això suposa que tenim 7 places vacants a cadascun, el grup d'1 a 2 anys té 3 places vacants i el grup de fins a 1 any té 3 places vacants.

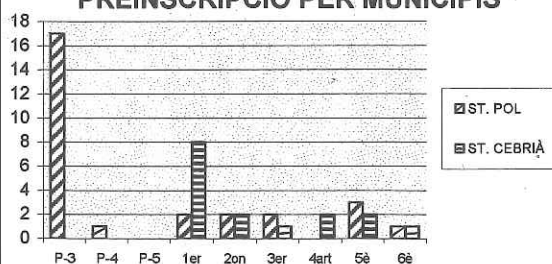
Francesc León

Regidor d'Ensenyament

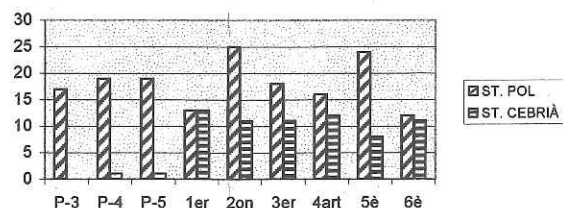
PREINSCRIPCIÓ CURS 98/99

CURS	ALUMNAT 97/98	PREINSCRIPCIONS	ST. POL	%	ST. CEBRIÀ	%	TOTAL 98/99	ST. POL	%	ST. CEBRIÀ	%
P-3	0	17	17	100	0	0	17	17	100	0	0
P-4	19	1	1	100	0	0	20	19	95	1	5
P-5	20	0	0	0	0	0	20	19	95	1	5
1er	16	10	2	20	8	80	26	13	50	13	50
2on	32	4	2	50	2	50	36	25	69,44	11	30,56
3er	26	3	2	66,67	1	33,33	29	18	62,07	11	37,93
4art	26	2	0	0	2	100	28	16	57,14	12	42,86
5è	27	5	3	60	2	40	32	24	75	8	25
6è	21	2	1	50	1	50	23	12	52,17	11	47,83
TOTAL	187	44	28	63,64	16	36,36	231	163	70,56	68	29,44

PREINSCRIPCIÓ PER MUNICIPIS

CURS 98/99 PER MUNICIPIS

Creació del Consell Municipal de Promoció Econòmica i Turisme de Sant Pol.

Sant Pol vol decidir quin és el seu futur

Per acord unànim de Ple municipal es va aprovar aquest Consell que tindrà com a finalitat fonamental la confecció d'un Pla Estratègic per a Sant Pol. Un Pla que ha de traçar les bases o línies fonamentals del futur econòmic de la població: quin turisme interessa més, quina indústria s'ha de potenciar, quin creixement demogràfic cal projectar, en quin tipus d'habitatge s'ha d'absorbir aquest creixement... D'alguna manera es tracta de donar resposta al que vol o ha de pretenir ser Sant Pol a mitjà termini -cinc, sis, set anys-. En definitiva l'elaboració del Pla Estratègic ha de servir de base per a la planificació d'actuacions i problemàtica general que afecta la política econòmica i el turisme local i que ha de permetre una millora de la qualitat de vida dels ciutadans. La Diputació de Barcelona aporta una subvenció del 50% per a l'elaboració d'aquest Pla. Altres objectius del Consell

RICARD ESTOL

de Promoció Econòmica són el de crear canals de col·laboració entre els sectors econòmics i turístics per tal d'organitzar activitats conjuntes

i establir el marc de participació ciutadana en la política de foment de l'activitat econòmica mitjançant estudis, realització de cursos, seminaris, conferències o debats sobre temes essencialment econòmics i turístics i l'organització d'activitats encaminades a activar l'economia a la vila.

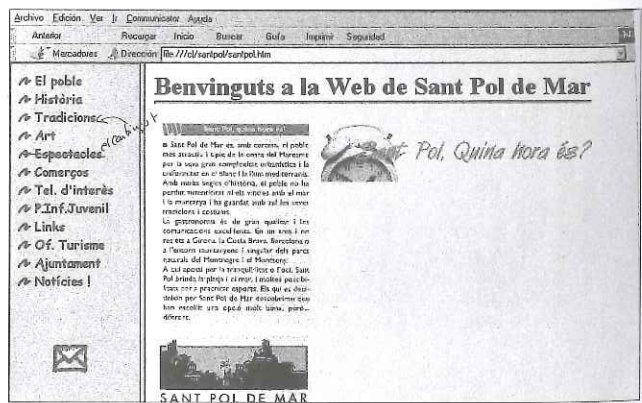
El Consell està format per membres de la Corporació municipal, per representants del sector econòmic i turístic de Sant Pol i per professionals especialitzats en l'impuls de l'economia i el turisme a la població. L'alcalde n'és el president; Joan Xumetra, com a regidor de Promoció Econòmica, n'és el vicepresident. Els regidors Manuel Fernández, Joan Piqueras i Francesc León i Lúcia Sagristà, com a secretària del Consell, completen la representació de l'Ajuntament dins aquest organisme. Per part dels professionals, cal dir que tots hi són a títol personal, i no en representació de cap entitat o sindicat.

Sant Pol obre una finestra a la resta del món a través d'Internet

L'Ajuntament està confegint una pàgina Web per tal de donar a conèixer la nostra població i els seus aspectes més interessants arreu del món. Fins ara l'Ajuntament de Sant Pol tenia una pàgina en la Web general del Consell Comarcal i una altra en la de la Diputació. Però ara s'ha decidit de tenir una pàgina pròpia sense que calgui passar per les pàgines intermèdies d'aquestes dues institucions. Per tal de fer possible aquesta pàgina es va crear un grup de treball de quatre persones tècniques en informàtica. Aquestes quatre havien presentat cada una d'elles un projecte a l'Ajuntament. Però en

lloc de triar un projecte es va decidir que col·laboressin tots quatre per tal que dissenyessin tota la pàgina Web per a Sant Pol. Serà una pàgina força completa. Cada entitat de Sant Pol tindrà el seu espai per a la seva informació. També cada regidoria tindrà la seva pàgina amb el seu correu electrònic per tal que pugui rebre les cartes de qui

sigui. La pàgina més extensa serà la de promoció econòmica i turística de Sant Pol.

RICARD ESTOL

Proposta de denominació de Zona Turística del municipi de Sant Pol.

En el darrer Ple de l'Ajuntament de Sant Pol es va acordar demanar al Director General de Comerç Interior i Serveis la declaració de la nostra població com a vila turística. La sol·licitud es basa en el fet que són molts els comerços santpolencs que necessiten obrir en dies festius per tal de subsistir aprofitant l'afluència de forasters i visitants en aquests dies. Sense aquella declaració aquests comerços legalment no poden obrir en dies festius. Els arguments principals que s'han esgrimit en la susdita demanda es poden resumir de la següent manera: la base de la nostra economia es configura bàsicament en els serveis, i dins d'aquests, en l'oferta comercial, botigues diverses de productes de primera necessitat -les quals queden excloses de l'horari general- i d'altres dedicades a la venda d'articles de regal, joguines, calçat, material fotogràfic... Aquestes darreres generen la major part dels seus ingressos en períodes de caps de setmana, vacacional i estiuenc, atès que la resta dels dies laborables no hi ha un moviment prou important com per garantir que els ingressos puguin ésser suficients per tal que la botiga esdevingui per si mateixa un mitjà de vida. Si bé Sant Pol no es pot considerar una zona de gran afluència turística, sí que entra dins els paràmetres de major població flotant respecte el nombre d'empadronats i de major nombre d'allotjaments turístics respecte al nombre d'habitatges de residència primària, atès que dels 2.801 habitatges -

RICARD ESTOL

segons l'últim cens realitzat l'1-5-1996-, n'hi ha 1.630 de segona residència i 1.181 de residència primària. També és superior a aquesta darrera xifra el nombre de places d'allotjaments turístics: 1.240 entre places hoteleres i càmpings. Tot això sense tenir en compte que últimament s'han disparat les llicències urbanístiques com a conseqüència dels diferents projectes d'urbanització de zones com "Els Garrofers" o "Els Jardins de Sant Pol". Tot plegat fa que el volum de residents durant l'època estiuenca i festiva tripliqui la població de dret, la qual actualment supera els 3.000 habitants.

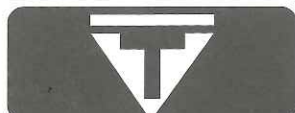
FERRETERIA - DROGUERIA

SANT PAU⁵

Pujada Sant Pau, 5 - Tel. 760 00 35
08395 SANT POL DE MAR

RICARD ESTOL

Taller Tobella

Carretera N-II, núm. 5 Tel. 760 04 17
Sant Pol de Mar

FINQUES Sauleda

Carrer Nou, 29
08395 SANT POL DE MAR
Tel. 760 09 16
Fax 760 05 96

Bruguera, 26
08370 CALELLA
Tel. 769 10 12
Fax 760 05 96

PREBENJAMINS DE L'A.T.C. SANT POL

Una escola que promet

Dia 7 de març, dissabte a les 11 del matí als camps de futbol 7 de Calella, al costat la platja i del nostre mar Mediterrani. A l'altre costat, la via del tren i l'estació. De tant en tant passa un tren i amb el seu xiulet sembla que ell també celebri els nostres gols. Fins i tot semblaven els trens més llargs que de costum. Quin goig veure els nanos del prebenjamí A de 7 i 8 anys ben uniformats amb els nostres estimats colors i amb la disciplina que seguien les ordres dels seus entrenadors: Amadeu Belles i Manel Andrés. Però això no era tot. Els

ànims de les mares i pares i alguns que altres avis els feien anar amb il·lusió i coratge fins a marcar el primer gol, el segon. Aleshores ens fan un gol, però no passa res. Nosaltres ho superem i arribem al 5 a 1 del final del partit. **JÀ SOM CAMPIONS.** Quin goig, quina alegria.

Un títol que tant des de l'equip com des de la Junta Directiva de l'AT.C. SANT POL volem dedicar als socis i simpatitzants, al poble de Sant Pol i com a no als pares i familiars que amb el seu ajut i il·lusió han fet d'aquests nanos Campions del Maresme de Categoria Preferent.

Els Campions han estat : Sergi Andrés, Carles Belles, Xavier Serrat, Albert Pérez, Cristian Benítez, German Delgado, Oriol Fàbregas, Adrià Pacheco, Roger Ferrer i Marcel Ruscalleda.

Felicitats a tots i esperem que l'any que ve els nens del prebenjamí B, entrenats pel Ricart Guzmán, que enguany han fet una molt bona campanya dins de la Primera divisió del Maresme, ens tornin a fer viure aquesta il·lusió.

Ramón Samón i Pla

AT.C. SANT POL

CINQUENES 12ª HORES DE FUTBOL BASE

DIUMENGE 7 DE JUNY DE 1998
Camp de Futbol Municipal
a partir de les 9 del matí

El millor futbol base del moment, amb

F.C. BARCELONA
R.C.D. ESPANYOL
F.C. FERRAN MARTORELL
U.D.A. GRAMENET MILAN
AT.C. SANT POL

Us hi esperem

SETMANA DE L'ESPORT

30 D'ABRIL - 8 DE MAIG DE 1998

Cinema
Audiovisuals
Competicions Esportives
Xerrades
Activitat al CEIP SANT PAU
12 Hores d'Esport Escolar

Organitza : Consell Municipal d'Esports

Primavera Cultural

Una vegada més i amb el compromís que vàrem prendre ara ja fa uns anys, el Consell de Cultura ha preparat tot un seguit d'activitats per a aquests dies de primavera.

Enguany hem volgut donar un toc musical com a tema principal d'aquesta Primavera Cultural.

El programa us servirà de guia per a totes les activitats preparades. No obstant això, podeu informar-vos de

cada tema en concret amb més detall als cartells que trobareu a les cartelleres.

No totes les activitats que hi ha en la següent programació estan organitzades pel Consell, però hem volgut incloure-hi totes aquelles de les que en tenim constància.

Així, doncs, el nostre desig és que poguem gaudir-ne tots plegats i que tinguem una bona Primavera i especialment Cultural.

Abril

Dijous 23:

A les 7 de la tarda, des de la Pl. de l'Ajuntament fins a la Pl. de l'Estació, cercavila amb els gegants, xanques i el Drac de l'Escola, acompanyats pels grallers de la colla de Geganters. Tot seguit xocolatada.

Divendres 24:

Al Centre Cultural a les 10 de la nit, CINE-CLUB MURTRA presentarà "Gràcies per la propina". Preu: 550 pessetes.

Dissabte 25:

A partir de les 4 de la tarda, a la plaça petita de l'Estació, Biblioteca al Carrer.

A la tarda a les 6, a la Biblioteca, Conta-contes Infantil.

A 2/4 d'11 de la nit, al Cafè el Centre, Itinerari Poètic, a càrrec de Xon Belmonte. Acompanyament musical a càrrec de Miguel Quiñones.

Maig

Dissabte 2:

A les 7 de la tarda al Museu, inauguració de l'exposició "Ànima Anònima", inclosa dins la Primavera fotogràfica de Catalunya.

A 2/4 d'11 de la nit, al Cafè el Centre, Concert de grups de Sant Pol.

Dissabte 9:

A les 5 de la tarda, a la Pl. Torrent Arroser, curset ràpid de sardanes.

A les 6 de la tarda, a la Pl. Torrent Arroser, concert de Sardanes amb la Cobla Cadaqués.

A les 10 de la nit, al Centre Cultural i d'Esbarjo, "Tres maletes, a munt i avall". Obra còmica en tres actes. A benefici dels Pastorets. Preu 700 pessetes. Venda d'entrades anticipades a l'Estanc.

Diumenge 10:

A les 6 de la tarda, al Centre Cultural i d'Esbarjo, "Tres maletes, a munt i avall". Obra còmica en tres actes. A benefici dels Pastorets. Preu 700 pessetes. Venda d'entrades anticipades a l'Estanc.

Dissabte 16:

A les 10 de la nit, al Centre Cultural i d'Esbarjo, Rosa Zaragossa. Cançons Mediterrànies.

Diumenge 17:

A les 6 de la tarda, al Centre Cultural i d'Esbarjo, el Taller de Teatre de l'Institut presenta: "Joguines Mecàniques", comèdia de ciència ficció. Preu: 200 pessetes.

Dissabte 23:

A 3/4 de 9 del vespre, a l'Església

Parroquial, concert Infantil a càrrec de l'Escola Espanyola d'Andorra i de la Coral la Nau de Sant Pol.

Diumenge 24:

A la 1 del migdia, al Parc del Litoral, Dances, amb el Sac Ambulant.

A les tres de la tarda, al Parc del Litoral, Dinar Popular: amanida variada, pollastre a la cassola, maduixes, pa i vi. Preu 500 pessetes. Venda de tiquets: Punt d'Informació Juvenil (Ajuntament de Sant Pol).

Dimarts 25:

A 2/4 de 8 del vespre a la Sala Polivalent, Concert: Bonhene-Bing-Band d'Hungria de V Festival de la música dels joves europeus.

Dissabte 30:

A les 6 de la tarda, a la sala polivalent, Isabel Clara Simó presenta el seu llibre "El Professor de Música", acompanyada pel mestre de música Emili Orrit.

Durant tota la Primavera Cultural a l'Escola es faran diverses activitats relacionades amb la música i no esmentades en aquest programa.

El nostre agraïment a:

Cafè El Centre, Grups de Sant Pol, Amics col.laboradors.

Petita crònica de la III travessa del Cesp a Montserrat.

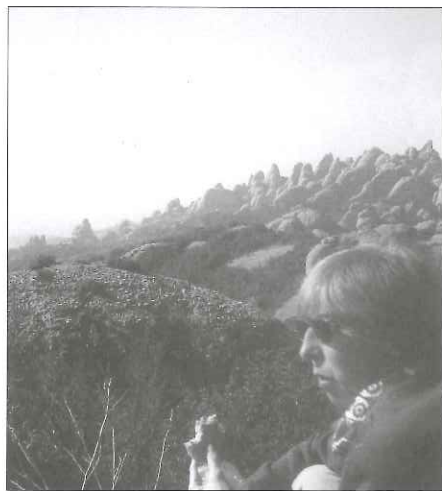
La tercera anada a Montserrat, el passat 1 de març, més que la vençuda, a alguns ens ha vençut, però per poc temps. Al cap de pocs dies ja no recordàvem ni el cansament, ni el vertigen ni les reblincades ...

El relleu de Montserrat demana que l'escalis. Molts ho fan. I després, com que aquesta experiència els omple tant, tenen la necessitat de fer-la viure als altres. Això ho diem, perquè en el cas del CESP, ens trobem que tenim escaladors que ens preparen sortides que ells consideren suaus, i potser sí que ho són, perquè després de la verticalitat del Cavall Bernat, un pendent

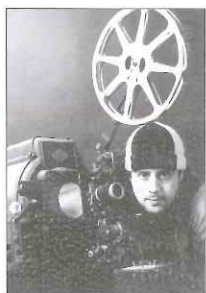
una mica més suau ja el consideren un pla. Però cal tenir en compte que algun dels personatges que sortim d'excursió, la màxima verticalitat a la que estem habituats és la dels pendents dels carrers del nostre poble.

El record que perdura sempre és el bo, el paisatge de Montserrat, el seu relleu arrugat amb les agulles que en surten i el panorama que ofereix, acompanyat de la bona disposició i la paciència dels organitzadors quan ens fallen algunes forces i el caliu que va creixent amb el temps, ens enganxa per a tornar-hi.

Beneta i Mariona Vila.

Cor Germanor: Cantant... sota la pluja!

LA MÚSICA, FONT DE SALUT

Edicions Amalgama acaba de publicar "La música, font de salut", d'Oriol Romaní. En ser convidat a col·laborar en un treball sobre les malalties dels músics, el clarinetista Oriol Romaní va sentir la necessitat d'expressar les seves idees i experiències sobre un tema que l'interessava encara més: la música com a font de salut i com a mitjà privilegiat per a l'educació integral, per al creixement personal, per a una vida més plena i feliç. En el seu text, de retruc, es refereix a la música de fons que sona pertot i a certes limitacions de la medicina, i parla de mestres i músics que ens poden ajudar a descobrir la prodigiosa riquesa de la música.

Per Sant Jordi, a 1/4 de 12 de la nit, el llibre fou presentat a Barcelona, a La Cova del Drac, amb la intervenció de Joan Cortina, director d'edicions Amalgama, i Pere Godall, professor de Didàctica de l'Expressió Musical de la Facultat de Ciències de l'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona. A continuació actuà el grup de jazz tradicional "Red Bean Strutters", amb Ricard Gili (trompeta), Oriol Romaní (clarinet), Oscar Font (trombó), Ricky Araiza (banjo) i María José Molinos (tuba).

NOTÍCIES BREUS

27-12-97. Reunió de socis dels Amics de les Arts.

Gener

4-1-98. Última representació de l'obra Els Pastorets.

4-1-98. Futbol: A.C. Sant Pol 4 - Pueblo Nuevo Andalus 2.

10-1-98. 50 anys de música amb el Cor, amb diversos conjunts musicals i el Cor Germanor.

10-1-98. Futbol: Cristalleries 1 - A.C. Sant Pol 5. Molt bon resultat.

17-1-98. Conferència-col·loqui de Francesc Ferrer i Gironès, diputat d'ERC. Sala Polivalent.

17-1-98. Futbol: Llantienc 2 - A.C. Sant Pol 2. Bon resultat al camp contrari.

22-1-98. Excursió a Montserrat. Organitza l'Esplai

23-1-98. Festa de Sant Pau. Diferents actes durant 3 dies.

23-1-98. Presentació del llibre "Sant Pol de Mar (1931-1946)", de l'autor Jordi Amat.

24-1-98. Exposició de Josep de Ca l'Es-

trany. Amics de les Arts. Museu.

24-1-98. Exposició del Taller de Pintura de Ca l'Arturo. Professor Dídac Raurell. L'Esplai.

25-1-98. Missa a la plaça de Sant Pau celebrada pel Bisbe de Girona Mons. Jaume Camprodon.

25-1-98. Cine-club Murtra. Presentació del cicle gener-març.

25-1-98. Futbol: A.C. Sant Pol 1 - Verdiblanca Malgrat 1.

31-1-98. Futbol: Bar Nadal 1 - A.C. Sant Pol 5. Molt bon resultat.

(Tot el gener) Taller de deures i anglès a Ca l'Arturo per Núria Fugassot.

(Tot el gener) Curs de Tennis d'Hivern organitzat pel C.T. Sant Pol.

Febrer

1-2-98. XIV Marxa de Sant Pau i sardanes. Organitzat pel Grup L'Hotel

1-2-98. Curs de català organitzat per l'Ajuntament.

8-2-98. Futbol: A.C. Sant Pol 4 - F.C. Arenys 2.

14-2-98. Donació de sang a la Sala Polivalent. Creu Roja.

14-2-98. Futbol: Cristalleries 2 - A.C. Sant Pol 4. Molt bon resultat al camp contrari.

18-2-98. Sortida de l'Esplai. Matança del porc a Vidrà.

18-2-98. Sortida al Teatre Victòria per veure "Els pirates" de Dagoll Dagom.

22-2-98. Carnaval 98. Pregó, botifarrada, ball, xocolatada i dinar al carrer Nou.

Març

1-3-98. Futbol: A.C. Sant Pol 5 - Sant Miquel del Cros 3.

1-3-98. III Travessa a Montserrat. Cen-

tre Excursionista de Sant Pol.

2-3-98. Aeròbic. Gimnàsia de manteniment. Per Laura Casanovas. Regidoria d'Esports.

4-3-98. Ball d'envelat a la Sala Polivalent.

5-3-98. VII Torneig Futbol Sala.

8-3-98. Xou 98. Tres sessions.

8-3-98. Futbol: R. Badajoz 2 - A.C. Sant Pol 5. Molt bon resultat.

14-3-98. Assemblea ordinària dels geganters.

15-3-98. Futbol: A.C. Sant Pol 5 - F.C. Sant Cebrià 2.

18-3-98. Excursió de l'Esplai a les coves de Benifallet.

20-3-98. Cine Club Murtra. Dead Man + Concert acústic

21-3-98. Futbol: Sant Lluís de Palafolls 3 - A.C. Sant Pol 3. L'àrbitre va donar el partit per acabat quan encara faltaven 15 minuts.

24-3-98. Assemblea ordinària de l'Esplai.

27-3-98. Sopar-tertúlia, amb el convidat Dr. Massons. Tema: Eutanàsia. Restaurant Xaloc.

27-3-98. Primer campionat de Botifarra. Bar Pluton.

28-3-98. Exposició Castellà, olis i aquarel·les, a l'Esplai.

29-3-98. Futbol: A.C. Sant Pol 3 - Vista-mar 1.

Abril

2-4-98. Reunió Junta de l'Esplai.

3-4-98. Cine Club Murtra. Pel·lícula "El sol del membrillo"

Jaume Martí i Valls "Monteis"

RICARD ESTOL

RICARD ESTOL

RUSCALLEDA, S.A.

**EXCAVACIONS,
TRANSPORTS
I TREBALLS
AGRÍCOLES**

Av. Maresme, 9 — Tel. i Fax 763 10 12 — 08396 SANT CEBRIÀ DE VALLALTA

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ I DECORACIÓ

Amargant

GRAN EXPOSICIÓ DE:

- BANYS
- BANYERES D'HIDROMASSATGE
- CUINES
- LLARS DE FOC

TOT PER A LA CONSTRUCCIÓ

DISTRIBUCIÓ DE MATERIALS:

PORCELANOSA

VENIS
CERÀMICA DE ELITE

ZIRCONIO
CERÀMICA

Ctra. de Sant Cebrià, s/n - SANT POL DE MAR - Tel. 760 01 12 - Fax 760 04 11

Santiago Rusiñol, 96 - PINEDA DE MAR - Tel. 767 14 16 - Fax 767 08 94